

РЕШЕНИЕ

№ 6735

гр. София, 16.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 19.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6467** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по повод жалба вх. № 20812 от 08.07.2020 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № Е – 13 – 62 – 51 от 01.07.2020 г. по описа на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано заедно от членовете на управителния съвет П. Х. и В. Л. С. срещу решение № Ж – 383 от 05.06.2020 г. на КЕВР, с което жалбоподателят е задължен по т. 1 в седем дневен срок от получаване на решението да продължи процедурата по присъединяване и предостави на [фирма] договор за присъединяване на „Фотоволтаична централа с мощност до 30 kW”, предвидена за изграждане върху покрив на съществуваща жилищна сграда с идентификатор 04279.6.1 и в имот с идентификатор 04279.6.5, находящ се в местност Под Грамада – III-13-С по кадастралната карта на [населено място], по реда на чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и при условията на издаденото Становище с изх. № [ЕГН] от 05.04.2019 г. с условията за присъединяване на обекта, приети на проведеното заседание на Техническият съвет на дружеството, Протокол № 14 от 04.04.2019 г. и по т. 2 е задължен в 7 дневен срок от приключване на дейностите по т.1 да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

С жалбата се иска съдът да отмени решението като незаконосъобразно поради

противоречие с материалноправни разпоредби и постановено при съществени нарушения на административно – производствените правила. Твърди се, че КЕВР е „смесил” производството по разглеждане на жалби по чл. 22 от ЗЕ с това по налагане на принудителни административни мерки по чл. 201 – 204 от ЗЕ. Не на последно място се инвокират доводи, че регулативният орган неправилно е възприел, че енергията от Ф. ще се консумира в обекта, защото в подаденото заявление за присъединяване на производител на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа изрично е декларирано, че произведената електрическа енергия ще се използва само за продажба. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от юрк. Б., който поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът – КЕВР, редовно призован, се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата, предлагат да се отхвърли и да бъде потвърден административния акт като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Депозира писмено становище.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована, не се представлява. От процесуалния представител на дружеството, адв. К., е депозирано писмено становище с приложени писмени документи към него. Оспорва жалбата и предлага да се отхвърли.

Административен съд София - град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано във връзка жалба, подадена от В. Й. К. – управител на [фирма] срещу отказ за сключване на договор за присъединяване на „Фотоволтаична централа с мощност до 30 kW (Ф.)”, предвидена за изграждане върху покрив на съществуваща жилищна сграда с идентификатор 04279.6.1, в имот с идентификатор 04279.6.5, находящ се в местност Под Грамада-Ш-13-С по кадастралната карта на [населено място], по реда на чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), на [фирма].

Заинтересованата страна е сезирала КЕВР чрез жалбоподателя, който в своето становище е посочил хронологията по процедурата на присъединяване на горепосочената Ф.. От нея се установява следното:

[фирма] е подало Искане за проучване с вх. № [ЕГН]/28.03.2019 г. [фирма] е издал положително Становище с изх. № [ЕГН] от 05.04.2019 г. В изпратеното становище по жалбата, разпределителното дружество е акцентирало върху изтеклия 6-месечен срок на валидност на издаденото становище с условията на присъединяване на Ф.. Поради неподаване на искане за сключване на договор за присъединяване в 6-месечния срок от издаване на становището, процедурата по присъединяване е прекратена.

Заинтересованата страна е стартирала нова процедура след заплащане отново на такса за проучване и подаване на ново Искане за проучване с вх. № [ЕГН] от 20.01.2020 г. за същия обект.

По време на новото проучване [фирма] е „установил”, че имотът не се намира в урбанизирана територия и следователно не отговаря на изискванията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Оспорващият е приел, независимо че в издадените документи от [община] е посочено изрично, че имотът е урбанизиран съгласно Закона за кадастъра и регулацията, то няма доказателства, че територията е урбанизирана по смисъла на Закона за устройство на територията (ЗУТ) и е заключил, че заявеният обект не може

да се присъедини към разпределителната мрежа при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Въз основа на събраните доказателства в хода на административното производство, КЕВР е издала решение № Ж – 383 от 05.06.2020 г., с което е уважила жалбата на [фирма].

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи.

Установената по делото фактическа обстановка се допълва и приетите писмени доказателства, които не са оспорени от страните и от които се установява, че в изпълнение на оспореното решение на КЕВР на 30.06.2020 г. между жалбоподателя и заинтересованата страна е сключен Договор за присъединяване на обект на производител на електрическа енергия към разпределителната мрежа на ЮЧЕЗ Разпределение България” АД № ДПЕРМ [ЕГН]; между същите страни на 18.09.2020 г. е сключен Договор за продажба на електрическа енергия за стопанска и обществена дейност № 210043062504, към който е подписано Споразумение № [ЕГН].

При така установената фактическа обстановка, съдът намира подадената жалба за неоснователна.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката – чл. 10 ЗЕ, а с чл. 22, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЕ ѝ е дадено правомощието да разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълненията им по този закон и на лицензианти срещу лицензианти, свързани с изпълнението на лицензионната дейност по този закон, както и на ВиК оператори срещу ВиК оператори, свързани с предмета на регулиране по ЗРВКУ и това по чл. 6, т. 4 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) да осъществява контрол при провеждането на процедури за присъединяване на енергийни обети за производство на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи.

В ал. 7 на чл. 22 от ЗЕ е предвидено, че процедурата по подаване, разглеждане и доброволното уреждане на споровете се извършва по реда на Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетика (Наредба № 3/2013 г.). В чл. 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3 е записано, че неразделна част от лицензията са утвърдените общи условия на договори. Съгласно чл. 75, ал.2, т.1 и т.2 от ЗЕ комисията провежда контрол за спазване на условията по издадените лицензии.

Съгласно чл.168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, е регламентирано в чл. 24, т.1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на Наредба № 6 и по чл. 116, ал. 7 ЗЕ.

За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането, съгласно ал. 3 на чл. 26 от ЗЕВИ, а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по ал. 3 на чл. 26 от ЗЕВИ, и при издадено разрешение за строеж. Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т.1 от ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

Съгласно чл. 87 от Наредба № 6 лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т.1 от ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал.3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискала проучването, е длъжно да я предостави в 14 – дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява, съгласно чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6.

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и предложи нов срок за договаряне съгласно чл. 90, ал.1 от Наредба № 6. Съгласно чл. 91 от Наредба № 6 в приложимата редакция операторът извършва проучване и определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получили становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и реда на чл. 22 ЗЕ.

От така посочените разпоредби се установява, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности – да прекрати процедурата предвид чл. 88, ал. 7, мотивирано да откаже

присъединяване съгласно чл. 90, ал.1 или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето по смисъла на чл. 91, ал. 1.

В Наредба № 6 не е предвидено изрично, че в случай на прекратяване на процедурата по чл. 88, ал. 7 актът да може да се обжалва пред КЕВР. С оглед на общото правило на чл. 22, ал.1, т. 1 от ЗЕ и обстоятелството, че прекратяването на процедурата има идентични на отказа и дори по – неблагоприятни последици, доколкото при отказ операторът следва да предложи нов срок за договаряне, няма причина да бъде ограничена възможността на лицата да обжалват пред КЕВР прекратяването по чл. 88, ал.7 от Наредба № 6, още повече, че обжалване се предвижда дори за благоприятния по принцип акт – писменото становище с условията за присъединяване. С подадената жалба пред КЕВР става ясно, че оспорващият е прекратил процедурата за присъединяване като недопустима.

Жалбоподателят е издал Становище с изх. № [ЕГН] от 05.04.2019 г. с условия за присъединяване на обекта, приети на проведено заседание на Техническия съвет на дружеството, Протокол № 14 от 04.04.2019 г.

Съгласно издаденото становище, подписано от упълномощен представител на Ч. Р, и съгласувано от петима представители на висшия технически мениджмънт на разпределителното дружество за място на присъединяване, е посочено: „Разпределителна Касета на съществуващо табло, запазено от кабелна мрежа ниско напрежение (КМрНН) на трафопост (ТП) 1 „Детска градина – Грамада”.

Наименованието на ТП, наличието на административен адрес на обекта, в който е предвидено изграждането на Ф. и приложените документи от компетентните органи, са безспорни доказателства, че „територията е урбанизирана”. Сградата, на която е заявено изграждането на Ф. е изградена и приета по реда на ЗУТ. Има и издадено Разрешение за строеж за сградата и предоставено Удостоверение за въвеждане в експлоатация.

От така посочените данни следва изводът, че жалбоподателят неправилно е счел, че имотът не се намира в урбанизирана територия и следователно не отговаря на изискванията на чл. 24, т.1 от ЗЕВИ. Не е налице основание за прекратяване на процедурата за присъединяване на това основание.

Тълкуването на Ч. Р в писмо, подписано от представител на [фирма] „по пълномощно” без изписана длъжност и приложено пълномощно за официално представителство на [фирма], предполага въпроса за некомпетентност на служителя да отменя Протоколното решение на Техническия съвет и издаденото Становище с изх, № [ЕГН] от 05.04.2019 г., съгласувано и подписано от компетентните технически лица.

От жалбата става ясно, че при подаване на искане за сключване на договор за присъединяване, Ч. Р е поискало от [фирма] да стартира нова процедура, след заплащане отново на такса за проучване и подаване на ново Искане за проучване с вх. № [ЕГН] от 20.01.2020 г. за същия обект.

В приетото по делото Разрешение за строеж за изграждане на Ф. от главния архитект на [община] е видно, че то е влязло в сила на 21.12.2019 г. и оспорващия няма компетентност да преценява неговата законосъобразност.

По делото не са ангажирани писмени доказателства, от които да се установи как жалбоподателят е направил извод, че вината за просрочения шестмесечен срок е на заинтересованата страна, даващи му право да обяви издаденото становище за невалидно. Също така не са ангажирани доказателства, от които да се разберат

мотивите на [фирма], че определените технически условия в издаденото становище не могат да се приложат поради промени в обстоятелствата на експлоатация на мрежата.

Видно от приетите фактури, мрежовият оператор е получил цена на достъп за около 50 kW предоставена мощност за обекта на заинтересованата страна, с адрес [населено място], [улица]. Това е същият адрес, съгласно представеното удостоверение от общината, за който тълкуването на Ч. Р е, че се намира извън урбанизираната територия на [населено място].

На следващо място е необходимо да се посочи, че по силата на чл. 27, ал. 5 от ЗЕВИ са налице облекчаващи условия за присъединяване. Консумираната мощност е по – голяма от предвидената за производство от Ф.. Това означава, че енергията ще се консумира в обекта, макар и за нея да не се ползват преференциални цени за изкупуването ѝ. При присъединяването на този вид обекти не се налагат инвестиции от мрежовия оператор.

По изложените съображения, съдът приема за неоснователни доводите на жалбоподателя, поради което оспорването трябва да се отхвърли и да се потвърди решението на КЕВР като законосъобразно.

С оглед изхода на спора, на основание чл.143 и чл.144 от АПК, във връзка с чл.78, ал.8 от ГПК, във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение № Ж – 383 от 05.06.2020 г. на КЕВР,

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на КЕВР сумата от 100 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: